

13de Møde.

Tirsdag den 25. Oktober Kl. 12.

Formanden: Ved Folketingsmand Stauning er modtaget et Andragende til Regering og Rigsdag angaaende Lovfæstelse af en Maksimalarbejdsdag paa 8 Timer.

Andragendet, hvoraf trykte Eksemplarer er omdelt, vil blive tilstillet Udvalget for Andragender.

Ved Folketingsmand F. K. Madsen er modtaget et Andragende til Regering og Rigsdag fra „Foreningen til Kaninavlens Fremme i Danmark“ om Forhøjelse af Tilskud.

Andragendet vil blive tilstillet Finansudvalget.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i midlertidig Lov Nr. 477 af 30. August 1919 om Regulering af Prisen paa Livsfornödenheder og Varer.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2959).

Sagen sættes til Forhandling.

Hedegaard: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Vedtagelse her i Tinget, og jeg haaber, at andre Partier kan give det den samme Tilslutning. Forslaget har været forelagt Afviklingsudvalget, og der var ingen i dette Udvalg, der havde Ændringer at foreslaa eller væsentlige Ting at indvende imod Lovforslagets Gennemførelse. Jeg haaber derfor, det skal kunne lykkes at gennemføre det hurtigt her i Tinget. Jeg kan i de enkelte Ting slutte mig til den Tale, den højtærede Indenrigsminister holdt ved Fremsættelsen, hvor han gennemgik Lovforslaget i dets Enkelt-heder. Jeg synes, vi kan hilse med Tilfredshed, at Rigsdagen nu igen faar sin fulde Indflydelse paa de vigtige Bestemmelser i de Bekendtgørelser, der endnu er tilbage fra Krigen. Det er jo ogsaa analogt med den Politik, Venstre har ført, at vi ønsker, at Rigsdagen skal have den Ind-

flydelse, der tilkommer den overfor saadanne Ting.

De Bestemmelser, som indeholdes i § 2, er den væsentlige Anledning til, at Lovforslaget er kommet frem. Disse Bestemmelser er af saa stor Betydning for vore Erhverv, at man maa finde det absolut rimeligt, at Spørgsmaalet om deres Bestaaen henvises til Rigsdagens Afgørelse, og at Rigsdagen gennem Afviklingsudvalget nu faar den Indflydelse, den ogsaa havde i Henhold til den første Afviklingslov, der blev vedtaget her i Tinget, idet 4 Medlemmer af Udvalget til enhver Tid kan gøre Indstilling til Ministeren og derved bringe Sagen frem for Rigsdagen. Efter § 2 kan Ministeren opheve eller ændre Bestemmelserne, naar Afviklingsudvalget med mindst 7 Stemmer giver sin Tilslutning til det. Det er en Ændring, der yderligere slaar fast, at Rigsdagen har Afgørelsen i de for øvrigt faa Sager, der er tilbage, men af hvilke enkelte, det maa som sagt indrømmes, kan have indgribende Betydning for vore Erhverv.

Med Hensyn til § 3 indrømmer jeg, at den i Virkeligheden ikke egentlig hører hjemme i det foreliggende Lovforslag, men efter den Redegørelse, den højtærede Indenrigsminister gav ved Forslagets Fremsættelse, kan vel ingen have noget imod at Paragraffen er indsat her, da den har Interesse paa anden Maade.

Idet jeg, som sagt, ganske kan slutte mig til de Bemærkninger, ogsaa om Enkelt-heder, hvormed Indenrigsministeren begrundede Fremsættelsen af Lovforslaget, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Forslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Hauge: Naar det her foreliggende Lovforslag bliver vedtaget, ophører Regeringens Beføjelse til under Medvirken af Rigsdagens Afviklingsudvalg at udstede Bekendtgørelser i Henhold til de dette Forhold vedrørende hidtil gældende Love. — De Bestemmelser, som endnu gælder den 1. November, bevarer deres Gyldighed, indtil Rigsdagen har truffet en Beslutning paa Grundlag af Indstilling fra Rigsdagens Afviklingsudvalg, og en saadan Indstilling skal afgives, naar mindst 4 af Afviklingsudvalgets 8 Medlemmer begærer det. De Bestemmelser, som der saaledes gøres Indstilling om, bortfalder, medmindre Rigsdagen beslutter, at de skal opretholdes uforandret eller ændret og for hvilket Tidsrum. Det vil altsaa sige, at de Bekendtgørelser, der bestaar efter 1. November, vedbliver at bestaa, medmindre Rigsdagens Afviklingsud-